

МИКОЛА МИКОЛАЙОВИЧ ГОРЕВ

(до 70-річчя з дня народження)

Нещодавно минуло 70 років з дня народження і 45 років наукової, педагогічної та громадської діяльності відомого радянського патофізіолога, академіка АМН СРСР, заслуженого діяча науки Української РСР, керівника лабораторії патофізіології Інституту геронтології АМН СРСР Миколи Миколайовича Горєва.

Свою наукову діяльність М. М. Горєв почав у 1923 р. ще студентом Іркутського університету на кафедрі загальної патології. Після закінчення університету у 1926 р. він був обраний асистентом цієї ж кафедри; з 1931 р. завідує кафедрою патологічної фізіології Далекосхідного медичного інституту в м. Хабаровську. З 1934 р. М. М. Горєв керує відділом Інституту експериментальної біології і патології МОЗ УРСР у Києві, а з 1945 до 1955 р. очолює кафедру патологічної фізіології Київського медичного стоматологічного інституту. З 1953 до 1958 р. М. М. Горєв керує лабораторією фізіології кровообігу і дихання Інституту фізіології ім. О. О. Богомольця АН УРСР. У цей же час М. М. Горєв організував і очолив лабораторію патологічної фізіології в Українському науково-дослідному інституті туберкульозу і грудної хірургії.

Академік АМН СРСР М. М. Горєв провів велику роботу по організації проблемної комісії АМН СРСР з геронтології та Інституту геронтології АМН СРСР у Києві і з 1958 до 1961 р. був директором цього інституту.

М. М. Горєв видатний дослідник в галузі експериментальної патології. Він опублікував понад 100 наукових праць з різних питань медицини, в тому числі ряд монографій. Своею багатогранною науковою діяльністю М. М. Горєв вніс великий вклад у розробку таких проблем сучасної медицини, як шок, гіпертонічна хвороба, інфаркт міокарда, атеросклероз. У своїх дослідженнях М. М. Горєв основну увагу приділяв питанням патофізіології серцево-судинної системи. Вивчаючи механізми порушень кровообігу при шоку, М. М. Горєв довів важливе значення процесу «депонування» крові у зниженні кров'яного тиску при шоках різної патології. Підсумком цих праць була відома монографія «Матеріали до патогенезу порушень кровообігу при анафілактичному шоку», видана в 1937 р.

Значний теоретичний інтерес становлять праці М. М. Горєва по експериментальному вивченню патогенезу гіпертонії. Будучи відомим спеціалістом в галузі експериментального моделювання патологічних процесів у серцево-судинній системі, він вніс багато нового у розробку експериментальних моделей гіпертонії, в методику досліджень. Широко застосовуючи методи фізіологічного експерименту, а також сучасні методики біохімічного і морфологічного аналізу, М. М. Горєв дослідив роль різних відділів нервової системи, значення ниркового фактора, ендокринних залоз, роль алергії у виникненні і розвитку гіпертонії. Результати його багаторічної роботи з цих питань були узагальнені в монографії «Нариси вивчення гіпертонії», удостоєній премії ім. академіка О. О. Богомольця.

